

Osmnáct

Jan Nedvěď

D

1. Když mám, když u sebe, lásko,

G

D

když tě mám, noc je krátká jak nic,

A E A7

čas má mí jak orlů stín něhu k nám

D

když ruce brání hlazený svět

G

D

oblínky zmatených osmnácti let,

A7 D

ty jsi tak krásná, že zastavil se dech, má lásko.

R: Až k nám sem přilétli ptáci,

běhají po srdcích, co kreslil jsem já,

jablůňky nezralé a do květů pyl, když polykáš.

Najednou zapomínáš, že jsem tu já,

v krajině jiné duše žije teď tvá,

půvabe zmatených osmnácti let, má lásko

2. A zpívej, lásko, o tom, co přijde,

o květech z polibků, co nemizí hned,

o bílých srdíčkách, co znamenají kůži, když kvete sad

o schůzkách pod mostem, kde ve tmě se scházíš,

kde v šatech ruce hledaj, jak být si blíž,

tak jenom zazpívej, jak dovedeš být šťastná, má lásko.

R: + půvabe zmatených osmnácti let, má lásko